

| Werkgever: DLV |

| Standplaats: Zeeuws-Vlaanderen |

| Functie: Akkerbouwadviseur/specialist
gewasbescherming |

| Datum: 11 mei 2011 |

Slechts een spat regen is er gevallen in Zeeuws-Vlaanderen. DLV-adviseur en gewasbeschermingsdeskundige Johnny Remijn bekijkt de stand van de gewassen en vertelt akkerbouwers wat hij ervan vindt. „Door de droogte is onkruid nog hardnekkiger.“

Haantjes en luis

07.00 uur. De Zeeuwse klei is droog en bonkig, maar er liggen laarzen in zijn auto voor het geval het ergens nat is. De gebieden tegen de Belgische grens bestaan uit een laag dekzand. Onder het toplaagje is het zelfs wat donkerder. Niet kurkdroog dus. „Maar valt er niet heel gauw regen, dan hebben de gewassen daar ernstig onder te lijden.“ Johnny Remijn wijst op ganzevoet en hanepoot in de maïs. Het zichtbaar fettige laagje op het onkruid duidt op de droogte; het onkruid beschermt zo zichzelf. Remijn zal later op de dag de rundveehouder/akkerbouwer vertellen wat hij adviseert te spuiten.

Bij de wintertarwe blijken de hoge laarzen handig. Het gewas is nat van de dauw en aangezien het supergezond en mooi donkergroen is, reikt de tarwe tot kniehoogte. Twee weken vroeger dan gebruikelijk. Graanhaantjes zitten er te kust en te keur, maar lang niet op de helft van de planten, en dat is volgens Remijn de richtlijn om er al dan niet iets aan te doen. Luis is nog nauwelijks aanwezig. Aangezien onkruid in de tarwe een gepasseerd station is, richt Remijn zich op insecten en schimmels.

Afwisselend werk

08.00 uur. Verderop zitten in de wintertarwe al dikke aren. Ernaast staat zomergerst. „Het laatste blad komt er aan“, ziet Remijn, „dat kan betekenen dat er begin juli kan worden geoogst. Mooi vroeg.“

Remijn kent het gebied van haver tot gort. „In mijn klantenbestand zitten enerzijds hypermoderne technuten, anderzijds ook enkele zeer traditionele akkerbouwers die niks overhaasten maar handwerk verrichten als het weer dat toelaat.“ Remijn springt in en uit zijn auto. Hij geniet van zijn beroepsleven: „Elk seizoen is anders. Over afwisseling gesproken: straks zit ik bij een echtpaar achter de computer hun gecombineerde opgave in te vullen.“

Bieten en Bintjes

09.00 uur. De suikerbieten van Gerard Audenaert hebben het prima naar de zin. Pleksgewijs heeft hij zijn distels met Lontrel bestreden en dat is goed aangeslagen. Kunstmestsporen zijn nog zichtbaar. De korrels hebben hier en daar een gat in het loof achtergelaten.

Twee verschillende stukken met Bintjes zien er totaal anders uit. Aan de ene kant van de weg ogen ze perfect met hier en daar wat cichorei-opslag. Aan de andere kant van de weg zijn de aardappelplanten net boven of breken nu pas de korst op de rug. „Ze zijn dezelfde dag gepoot“, weet Remijn. Aan de kant waar het loof nauwelijks zichtbaar is, heeft een week voor poten nog gras gestaan. „Door ploegen

en het droge voorjaar droogt de grond nog verder uit“, zegt de adviseur. Met regen is de achterstand prima in te halen. Een beetje onkruidbestrijding met Sencor en Boxer tegen ganzevoet is raadzaam.

Vroege aardappels

11.00 uur. Aan de lopende band bellen akkerbouwers om te horen of ze het beste eerst de uien of de bieten kunnen spuiten. Remijn heeft precies in zijn hoofd over welke percelen de boeren hun vragen stellen en geeft hen dan ook goed onderbouwde antwoorden. Hij loopt in deze tijd van het jaar elke twee weken door de percelen waarvoor de akkerbouwer een contract heeft met DLV. Zijn bevindingen noteert hij op papier: voor de boer en voor zichzelf. Tussen Koewacht en Zuiddorpe bekijkt Remijn vroege aardappels van het ras Veronice, voor een Belgische fritesfabriek: „Binnenkort preventief starten met spuiten tegen Phytophthora.“

Als Remijn de opgave voor Dienst Regelingen heeft verstuurd, gaat de rit naar akkerbouwer Jacques Truyma. Ze discussiëren boven de aardappels over al dan niet aanaarden van de ruggen om onkruid te bestrijden en/of beregenen van een van de percelen. Truyma vraagt zich af of er voldoende zoet water voorhanden is. Als het brak is, of maar heel weinig, heeft het geen zin.

Barsten en scheuren

12.00 uur. De suikerbieten hebben ook last van de droogte. De aarde vertoont scheuren en barsten van het draineren voor het zaaien. „Het contact tussen de bovenlaag en de klei eronder is verstoord. Is er zelfs niet meer“, peinst de akkerbouwer. Een handvol planten op rij ligt te verdrogen. „Maar dat is de schuld van fazanten. Het is zeer waarschijnlijk dat de vogels ook dorst kregen en daarom hun vocht haalden bij de bieten.“

Varkensgras in uien

14.00 uur. Tussen Vogelwaarde en Kloosterzande staan de uien er redelijk goed bij. De onkruidbestrijding met 1 liter Boxer en 0,3 liter Totril, gevolgd door een mix van 0,4 liter Basagran, een halve liter Totril en een halve liter Lentagran heeft een slagveld achtergelaten; allerlei verdroogde plantjes liggen tussen de uien. Alleen varkensgras steekt nog de kop op. „Om herbiciden te kunnen spuiten, moeten de stengels van de uien eerst weer rechtop staan. Een bespuiting met mangaan werkt als een soort gel“, lacht Johnny Remijn. „Dus doen we dat eerst, dan staan de pijpen na een dag weer recht en kan het gewasbeschermingsmiddel naar beneden lopen zonder schade te doen aan de ui.“ ■

Door de percelen met Johnny Remijn

